

ЗНАЧАЈ КЛАСИЧНЕ РУСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ

Деветнаести век је био велика епоха у развоју руске књижевности и културе. Руски писци од Жуковског, Грибоједова и Пушкина до Чехова и Горког створили су уметничке вредности изузетног значаја, како по резултатима у трагању за смислом човекове егзистенције, тако и у развијању и бogaћењу књижевног уметничког израза. Достигнућа читаве плејаде руских писаца једне од најзначајнијих епоха у развоју Русије постала су жива, увек активна снага светске културе и човековог непрекидног и немирног трагања за новим идеалима, понирања у дубине људског постојања и смисла живота.

Сасвим је природно поставити питање: због чега је руска књижевност XIX века постала драгоцене за духовно и уметничко искуство човечанства; када се зна да је у XVIII веку и на самом почетку XIX века далеко заостајала за својим западноевропским узорима и старала се да им буде што ближе? Шта се то збило да књижевност ученица постане књижевност учитељица? Који су фактори одиграли одлучујући утицај на тако убрзан развој духовног живота руског народа, оваплоћеног у уметничкој књижевности и одредили светско-историјски и светско-културни значај руске класике прошлог века?

Овим питањима бави се књижевна наука више од сто година, још од Висариона Белинског. Она су узбуђивала не само руске књижевне критичаре, историчаре књижевности и теоретичаре, већ све посленике књижевне науке у свету за последњих сто и више година. На њих су давани и најразличитији одговори, који су били условљени пре свега погледом на свет научника, њиховом културом, духовним искуством средине у којој су се формирали и степеном научне објективности. При изрицању најразличитијих мишљења не малу улогу су играли и фактори магистралне и дневне политике, књижевног укуса, не ретко и моде.